

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Vita, Epistolae Et Decreta Sixti Papae III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

VITA, EPISTOLAE ET DECRETA SIXTI PAPÆ III.

Ex libro pontificali.

ANNO
CHRISTI
432.

SIXTUS^a natione Romanus, ex patre Sixto, ^b sedit annis 8. diebus 19. ^c Hic post annum vnum & menses 8. incriminatur a quodam Basso. Eodem tempore audiens hoc Valentinianus Augustus, iussit Concilium & sanctam Synodum congregari. Et facto Conuentu, cum magna examinatione, per iudicium synodicum purgatur a 56. episcopis. Et condemnatur Bassus a Synodo, ita tamen, vt vltimo die viaticum ei non negaretur propter humanitatem pietatis ecclesiæ. Hoc audiens Valentinianus Augustus, cum matre sua Placidia Augusta, furore sancto commoti, proscriptione Bassum condemnauerunt, & omnia prædia facultatum eius, ecclesiæ catholicæ ^{* fociarūt.} Qui Bassus nutu diuino intra tres menses defunctus moritur. Cuius corpus Sixtus episcopus cum linteaminibus & aromatibus manibus suis tractans, recondidit, & sepeliuit ad beatum Petrum apostolum in cubiculo parentum eius. ^d Hic fecit basilicam S. Mariæ matris Domini, quæ ab antiquis Liberii cognominabatur, iuxta macellum, ^{* Libyæ,} vbi & obtulit hæc: Altare argenteum purissimū pensans libras 300. Patenas argenteas 3. pensantes libras 60. Amas

Concil. Tom. 7.

A

argenteas quatuor pensantes libras 60. Scyphum aureum purissimum, pensantem libras 12. Scyphos argenteos 5. pensantes libras 50. Calices ministeriales aureos * 2. pensantes singulos libras singulas. Calices ministeriales argenteos 10. pensantes singulos libras 3. Aquamanulos argenteos, pensantes libras 8. Coronam faram ante altare argenteam, pensantem libras 30. Coronas farales 34. argenteas, pensantes singulas libras 10. Candelabra argentea quatuor, pensantia singula libras 20. Thymiamaterium argenteum, pensans libras 5. Canthara cerostrota orichalcea 24. pensantia singula libras 15. Possessionem Scauirianam in territorio Caietano, præstantem cum omnibus adiacentibus attiguis solidos 312. & tremissem. Possessionem Marmoratam in territorio Prænestino, præstantem solidos 92. Possessionem Celeris in territorio Asiliano, præstantem solidos 111. & tremissem. Domum Palmatii intra urbem, iuxta inibi basilicam cum balneo & pistrino, præstantem solidos 154. & siliquas 3. Domos Claudii in Sicimino, præstantes solidos 104. Ceruum argenteum fundentem aquam in fontem baptisterii, pensantem libras 20. Omnia vasa sacra baptismi argentea, pensantia libras 15. Cœnacula * aregiæ gradorum adhaerentia basilicæ, vel quidquid intrinsecus esse videtur. Hic ordinavit de argento confessionem beati Petri apostoli, quæ habet libras 400. Huius supplicatione obtulit Valentinianus Augustus imaginem auream cum duodecim portis, & duodecim apostolos, & saluatorem gemmis preciosissimis ornatum supra confessionem beati Petri apostoli. Fecit & Valentinianus Augustus ex rogatu Sixti episcopi fastigium argenteum in basilica Constantiniana, quod a barbaris sublatum fuerat, pensans libras 1610. Huius etiam temporibus fecit Valentinianus Augustus confessionem beati Pauli apostoli ex argento, * quæ habet libras 200. * quod Item fecit Sixtus episcopus confessionem beati Laurentii martyris cum columnis porphyreticis, & ornauit * transfennam, & altare & confessionem sancti martyris Laurentii de argento purissimo. Fecit altare pensans libras 50. Cancellos argenteos supra platonias porphyreticas, pensantes libras 300. Absidem supra cancellos cum statua beati Laurentii martyris argenteam, pen-

Locus
obscurus.

* exedrâ,
al. suggestum,

fantem libras 200. Fecit autem basilicam beato Laurentio, quod Valentinianus Augustus * concessit, vbi & obtulit hæc: Patenas argenteas 3. pensantes singulas libras
 * 20. * 15. Amas argenteas 3. pensantes singulas libras 15. Scyphos argenteos 4. pensantes singulos libras 8. Scyphum singularem aureum, ornatum de margaritis, pensantem
 * lychnorum libras 10. Lucernam * nixorum decem auream, pensantem libras 10. Calices argenteos ministeriales 12. pensantes singulos libras 2. Aquamanulos argenteos, pensantes libras octo. Ministerium ad baptismum, vel pœnitentiam, ex argento libras quinque. Concham aurochalceam, pensantem libras 20. Coronas argenteas farales 30. pensantes singulas libras sex. Fara canthara tria ex argento, pensantia singula libras quindecim. Candelabra argentea duo, pensantia singula libras triginta. Canthara cerostrotata ærea in basilicæ gremio vigintiquatuor. Fara ærea 60. Hic fecit in basilica Constantiniana ornamentum super fontem, quod ante non erat, id est, epistylia marmorea, & columnas porphyreticas erexit, quas Constantinus Augustus congregatas dimisit, & iussit vt erigerentur, f quas & versibus exornauit. Hic fecit platoniam in cœmeterio Callisti via Appia, vbi nomina episcoporum & martyrum scripsit * commemorans. Hic fecit ordinationem in vrbe Roma per mensem Decembrem, presbyteros vigintiocto, diacones duodecim, episcopos per diuersa loca quinquaginta duos. Qui etiam s sepultus est via Tiburtina in crypta, iuxta corpus beati Laurentii 5. Kalendas Aprilis. Et h cessauit episcopatus dies viginti duos.

NOTÆ.

* *Sixtus.*] Post interregnum viginti dierum, Sixtus patria Romanus, creatus est pontifex, anno Christi 432. qui est Theodosii vigesimus quintus & Valentiniani octauus. Vt recta fides vbique terrarum intacta conseruaretur, initio pontificatus Ephesinam Synodum, eiusque decreta apostolica auctoritate firmavit. Ioannem Antiochenum, aliosve orientis episcopos ab ecclesia schismate diuisos, eiusdem vnitati & communioni restituit. Reuelatione Dei, monituque sanctorum Petri & Apollinaris primi Rauennatis sedis episcopi cognouit, in locum defuncti Ioannis eiusdem sedis episcopi, Petrum diaconum cognomento Chrysologum Rauennatibus esse præficiendum. Britium Turonensem episcopum, quamquam

Sixtus III. quando pontifex creatus.

Petrus diaconus ex reuelatione diuina fit episcopus.

Concil. Tom. 7.

A ij

Nestorius
incendi
Constanti-
nopolitani
causa.

Nestorii li-
bri Vulcano
demandan-
tur.
Nestorii
obitus qua-
lis.

Genferici in
catholicos
persecutio.

Quamdiu
sedem obti-
nerit.

Sixtus basi-
licam S. Ma-
riae restau-
rat.

Quas eccle-
sias Gothi
poliarunt.

calumnias aduersariorum miraculose confutasset, sede amotum post septennium restituit. Nestorius extra orbem Romanum amandatus, Theodosii imperatoris clementia, libere inter catholicos Antiochiæ in monasterio sancti Eupreprii agere permissus, triduo incendio Constantinopolitanæ vrbs, de quo sanctus Prosper & Marcell. in chron. iusto Dei vindicis iudicio causam dedisse videtur. Hanc ob causam imperator Melaniæ, vt credible est, zelo catholicæ fidei æstuantis in Nestorium incitatus, eius libros haberi vetat, & sub pœna publicationis bonorum flammis addici mandat. Tandem eundem, tamquam malorum omnium huius temporis auctorem, in exilium ablegari mandauit. In exilio degentis linguam a vermibus fuisse exesam scribit Euagrius. Cum lingua totum corpus putredine fuisse consumptum scribunt Theodorus in collectaneis, Cedrenus in compendio, & Nicephorus libr. 14. cap. 26. Genfericus Vandalorum rex Arianus, volens catholicam fidem Ariana impietate subuertere, in Africa persecutionem catholicorum restaurauit: episcopos orthodoxos basilicis priuatos etiam ciuitatibus expulit, plerisque alios fideles martyrio affecit. Occupata dolo pacis Carthagine, expilatis catholicorum ecclesiis, sublatis ethnicorum reliquiis, euerso cælesti idolo in Africa celeberrimo, vno ferme die præstitit, quod plurimis Conciliis, episcoporum studiis & imperatorum rescriptis præstari non potuit. S. Prosper in chron. Vide Baron. ann. 432. vsque ad annum 440.

^b *Sedit annis 8. diebus 19.*] Cum sedisset annis octo minus triginta diebus, 5. Kalendas Aprilis, anni Christi 440. qui est Theodosii 33. & Valentinianii imperatoris 16. ex hac vita migravit. S. Prosper in chron. Baron. ann. 440.

^c *Hic post annum vnum &c. incriminatur a quodam Basso.* Qua de re vide quæ dicemus infra in notis Concilii Romani sub Sixto.

^d *Hic fecit basilicam S. Mariae.*] Fortasse in ampliorem dumtaxat formam restituit, & amplioribus ornamentis exornauit, in laudem & honorem Dei genitricis Mariæ, cui, de Nestorii blasphemis triumphanti, tantum triumphalem fornix erigere voluerit. Meminit huius ecclesiæ Hadrianus papa ad Carolum Magnum imperatorem, his verbis: *Magis autem successor Cælestini Sixtus papa fecit basilicam sancti Dei genitricis Mariae cognomento Maiorem, quæ & ad præsepe dicitur. Simili modo & ipse in metallis aureis, quamquam in diuersis historiis, sacris decorauit imaginibus.* Has temporis vetustate non nihil detrimenti passas, Dominicus Pinellus cardinalis eius basilicæ dignissimus archipresbyter summa adhibita opificum diligentia reparandas, & iam collabentes conseruandas curauit, aliasque maiorum exemplo venerandas imagines, historiam Dei genitricis Mariæ representantes, addidit. Baron. ann. 440. num. 2.

^e *Quod a barbaris sublatum fuerat.*] Hinc plane intelligimus quod dum Gothi vrbs occuparent, non ab omnium ecclesiarum ornamentis abstinerint, sed ab iis dumtaxat quæ ad basilicas sanctorum apostolorum Petri & Pauli spectare sciebant, Ita direptionem

& vrbs spoliationem, de qua supra in Innocentio, explices necessum est.

^f *Quas ex versibus exornauit.*] Horum versuum, in octangulato opere, binos in singulis epistyllis exarauit. Cumque de originali peccato catholicam assertionem contra Pelagianam hæresin contineant, placuit eosdem hoc loco recensere, vt qui vtiliter toto orbe promulgantur, in perpetuas æternitates conferuentur.

*Gens sacrandaprolis hic semine nascitur almo
Quam fecundatis spiritus edit aquis.
Virgineo fetu genitrix ecclesia natos,
Quos spirante Deo concipit, amne parit.
Calorum regnum sperato hoc fonte renati:
Non recipit felix vita semel genitos.
Fons hic est vita, & qui totum diluit orbem,
Sumens de Christi vulnere principium.
Mergere peccator, sacro purgande fluento:
Quem veterem accipiet, proferet vnda nouum.
In fons esse volens, isto mundare lauacro,
Seu patrio premeris crimine, seu proprio.
Nulla renaſcentum est distantia, quos facit vnum
Vnus fons, vnus Spiritus, vna fides.
Nec numerus quemquam scelerum, nec forma suorum
Terreat. hoc natus flumine sanctus eris.*

Hæc ex Baronio anno Domini 440. num. 5.

^g *Sepultus est, &c.*] Iniurias, quas supra notis epistolæ primæ Sixti primi, Sixtum primum Romanum pontificem ac martyrem post obitum, auctore Hieronymo pertulisse diximus, easdem etiam, & quidem maiores, Sixtus III. de quo hic agimus, sustinuit, Nam sicut eius nomine ab Origenistis prodiit liber Sixti vel Sexti Pythagorici, ita huius Sixti nomine a Pelagianis tria volumina scripta fuerunt. Primum de diuitiis. Secundum de malis doctoribus, operibus fidei, & iudicio futuro. Tertium vero de castitate. Hæc Pelagianismis referta esse ostendit Baronius ann. 440. num. 7. 8. 9. 10. & 11. ex eo, quod primo volumine Pelagianum hoc contineat, non posse saluari diuitem, nisi omnia sua pauperibus erogat. Secundo volumine omnia opera bona libero arbitrio, gratiæ diuinæ nihil tribuat: demum quod tertio volumine eos sublannet, qui ex gratia Dei bonum castitatis prouenire contendant. His itaque coloribus libellum manifeste satis depictum, qui non sine graui periculo fidelium nomine Sixti haud pridem excusus fuit, lector agnosce, ne de aureo calice Babylonis venena, insigni nomine honestata, bibas.

^h *Cessauit episcopatus dies viginti duos.*] Verius quadraginta duobus. Ita enim scribit sanctus Prosper in chron. ann. 440. *Defuncto Sixto pontifice Kalendis Aprilis, quadraginta amplius diebus Romana ecclesia sine antistite fuit, mirabili pace atque patientia aduentum diaconi Leonis expectans: quem tunc inter Ætium & Albinum (duces Ro-*

Sixti pontificis versus in octangulato opere inscripti.

Pelagiani sub nomine Sixti libros ediderunt. Pelagiana dogmata his libris contenta.

Sedes pontificia quædiu vacauit.

mani exercitus) *amicitiæ redintegrandæ causa Gallia detinebant*, &c. In hunc itaque locum Anastasii mendum irrepsisse dubium non est. Baron. tomo 6. anno 440. num. 1. & 2.

EPISTOLA I.

SIXTI PAPÆ III.

Cyrillo Alexandrino, de amoto Nestorio, eiusque hæresibus condemnatis, deque inita cum Ioanne Antiocheno concordia, Sixtus pontifex congaudet, & congratulatur.

Sixtus episcopus Cyrillo Alexandriae episcopo.

MAGNA sumus lætitia, &c. Extat in Concil. Ephes. supra parte 3.

NOTA.

^a *Epistola.*] Hæc est illa Sixti pontificis epistola, quam ad conuincendam Nestorianorum calumniantium falsitatem sanctus Cyrillus publice recitauit. Orientales pacem inter Cyrillum & Ioannem Antiochenum initam iniquo animo ferentes, Cyrillum acta Ephesini Concilii irritasse, Sixtum Nestorii condemnationem improbasse, in vulgus sparserant. Vt ergo Cyrillus excogitatum mendacium refelleret, ad se transmissam hanc Sixti pontificis epistolam publice recitauit.

Orientaliū
in Cyrillum
conuicia.

EPISTOLA II.

SIXTI PAPÆ III.

AD IOANNEM ANTIOCHENVM

EPISCOPVM.

De Nestoriana hæresi condemnata, & pace cum Cyrillo inita Ioanni Antiocheno gaudens gratulatur, &c.

Sixtus Ioanni episcopo Antiocheno.

SI ecclesiastici corporis gloriam, si eius integritatem dilectio tua considerare dignetur; profecto lætitiæ nostræ non quæret interpretem. Ipsæ namque euidentissimæ res loquuntur, mœrorem nostrum repentino sancti fratris nostri Cyrilli in gaudium sermone conuersum: tantum hanc ergo sollicitudinem nostram nos euasisse delectat, postquam reo nostræ fidei tua fuit sanitas

pœnitudo : nunc se vere exulem, nunc se sentit eiectum. Abundant ei in deserto spinæ, quia deest vva quam colligat : hos habet fructus, qui erga vineam Domini nostram noluit exercere culturam. Credo ad dilectionem tuam rerum cursus & ordo peruenerit, qualiter ei voluimus nostra admonitione succurrere : retinuimus in præceptis euntem, qui erat blasphemiarum pondere in profunda mergendus. Si negotii qualitatem iusta lance pensemus, nulli non videbitur Nestorius sero damnatus, cui non profuerit debitus sermo præteritus. Fruamur nunc præsentibus bonis, nec diu hareamus in tristibus, quibus Dominus gaudere concessit.

Audiuit vniuersa fraternitas, quæ ad natalis mei conuenerat diem, qualiter bono humani generis, apostolicæ sedis me præside gratulentur : * excedens licet meritum meum, & extra me hæc esse cognoscam, exordium tamen tui sermonis gratus accipio, quia non est tibi controversia perferenda, qui Christum Dominum nostrum bono humani generis, ita vt natus est, confiteris : subsequenter ecclesiæ addis Luciferum, & vbiq; lucentem : sed & nunc vos, imo omnes, qui lucis illius signum frontegestatis, Luciferos confitemur : sint ergo omnes fide prædicantes Domini sacerdotes Luciferi, & vbiq; lucentes : sit & Nestorius ille Lucifer, de quo scriptum est : *Cecidit Lucifer, qui mane oriebatur* : cecidit, sed superbiens cecidit, sed elisus cum ascendere disponit in cælum, & ponere super cæli sidera sedem suam, & promittit Altissimo similem se futurum. Ille ad similitudinem se aptabat Altissimi, iste in suam similitudinem vocabat Altissimum : hominem namque natum eum tantummodo prædicabat, auferens incarnationis mysterium, & illud euacuans, imo illud impugnans, quo secundum symbolum fides & salus nostra subsistit.

Non est certandi iam tempus : hoste prostrato, transfundendum nobis ab his est quæ bella mouerunt : importunum est victoriæ tempore adhuc de præliis disputare. Quæ hic euidentior rerum fides, quæ ratio maior potest esse quam vt palma fruamur, auctore Domino, atque bono iucundo, quia in vnum fratres rursus cœpimus habitare ? Hæc sanctitatem tuam volumus prædicare, quæ

* excedant

De literis
Ioannis Romani
missis
ad Sixtum.

Isai. 14.

Psal. 132.

Quam cura
fides apo-
stolicæ se-
dis.

scribis : expertus es negotii præsentis euentu, quid sit fen-
tire nobiscum. Beatus Petrus apostolus in successoribus
suis, quod accepit, hoc tradidit. Quis ab eius se velit se-
parare doctrina, quem ipse inter apostolos primum ma-
gister edocuit? non hunc auditus per alterum, non sermo
lectus instruxit : doctus est cum aliis ore doctoris ; non
scripturæ, non scriptorum passus est quæstionem ; abso-
lutam & simplicem fidem, & quæ controuersiam non ha-
beret, accepit ; quam utique meditari semper, & in qua
manere debemus, ut sensu puro sequentes apostolos in-
ter apostolicos esse mereamur. Non parum nobis oneris,
non laboris incumbit, ut ecclesiæ Domini macula desit
& ruga.

Cõmenda-
tio studii
impp. erga
religionem.

Psal. 2.

Psal. 148.

Ephes. 4.

Quam super hoc esse solliciti nos debeamus, clemen-
tissimorum & Christianissimorum regum cura testatur.
Aspice, frater carissime, cælesti negotio quam se vigilan-
ter impenderint : cogitationum ferias nesciuerunt : nec
dignati sunt terrena curare, nisi cælestibus paruissent.
Quoties apostolicam sedem, quoties diuersos fratres
eorum sermo commouit, impenderunt se eius negotio.
Quis eorum vnquam negauit imperio? sciunt se illi fe-
nerare sollicitudinem suam, qui eam cum grandi reddat
usura : de qua re nos conuenit gloriari, quia cælestem re-
gem videmus fœderatos reges habere terrarum. *Intelli-
gunt* (sicut ait Dauid) *& eruditi sunt qui iudicant terram,*
quando (sicut dicit alibi) *ipsi & omnes populi laudant nomen*
Domini. Ergo *quia una* (sicut dicit Apostolus) *fides est,* &
vincentes obtinuit, dicenda credamus & tenenda dica-
mus ; nihil ultra liceat nouitati, quia nihil adici conuenit
vetustati : dilucida & perspicua maiorum credulitas nul-
la cœni permixtione turbetur, habet probatum nobis
virum fratrem & coepiscopum nostrum Maximianum
Constantinopolitanæ ecclesiæ sacerdotem, diuino illic
iudicio consecratum : ut ægritudinis morbum, quem a-
stutiæ venena sopitis infuderant, superet simplicitatis
dulcedo succedens ; qui non illic aliud, quam credimus,
poterit prædicare, nisi quod a decessoribus meis nobis-
cum positus frequenter audiuit. Datum xv. Kalendas
Octobris Theodosio xiv. & Maximo consulibus.

NOTA.

^a *Epistola.*] Hæc epistola Nestorianorum calumnias de Sixto pontifice sparsas, quasi is depositionem Nestorii, in itaque Ioannis cum Cyrillo concordiam infenso animo tulisset, perspicue confutat. Romanos pontifices antiquitatis ecclesiasticæ tenacissimos, & nouitatis hostes infestissimos esse, Vincentius Lirinensis aduersus hærefes cap. vlt. hinc probat. *Quæ omnia, inquit, licet cumulate, abundeque sufficerent ad nouitates obruendas, tamen ne quid deesse tanta plenitudini videretur, ad postremum adiecimus geminam apostolicæ sedis auctoritatem; vnã scilicet S. pape Sixti, qui nunc Romanam ecclesiam venerabundus illustrat, alteram præcessoris sui beatæ memoriæ pape Celestini; quem hic quoque interponere necessarium iudicauimus. At itaque papa Sixtus in epistola, quam de causa Nestorii Antiocheno misit episcopo: Ergo, inquit, quia sicut ait Apostolus, fides vna est; & vincentes obtinuit, dicenda credamus, & tenenda dicamus. Tandem illa, quomodo tenenda & credenda, prosequitur, & ait: Nihil ultra liceat nouitati, quia nihil addi conuenit vetustati. Perspicua maiorum fides & credulitas nulla carni permixtione turbetur, &c. Baron. ann. 433. num. 16. & 17.*

Occasio
scribendi
epistolam
quæ fuerit.

Ephes. 4.

EPISTOLA III.

SIXTI PAPÆ III.

AD ORIENTALES EPISCOPOS.

*Sixtus episcopus, omnibus orientalibus episcopis
in Domino salutem.*

GRATIAS vestræ referimus sanctitati, quod in tribulatione & persecutione nostra nos visitare misistis, & causæ nostræ finem bonum scire & esse optastis, precibusque Deum exorastis, vt mihi in tribulatione succurreret mea, meque adiuuaret, & ab æmulis tribulantibus & persequentibus me liberaret. O quam bona est caritas, quæ absentes per imaginem, præsentibus sibi metipsis exhibet per amorem: diuisa quoque vnit, & confusa ordinat, inæqualia sociat, imperfecta confirmat. Quam recte prædicator egregius, apostolus videlicet Paulus, *vinculum perfectionis vocat*: quoniam virtutes quidem ceteræ perfectionem generant, sed tamen eas caritas ita ligat, vt ab amantis mente dissolui iam nequeant. Hac quoque virtute, fratres, plenos vos Spiritus sancti gratia ego reperio, dum solatiari mihi in meis anxietatibus sentio. Nec mi-

Coloss. 3.

Concil. Tom. 7.

B

rum, carissimi, si me persequuntur æmuli mei, cum caput nostrum, quod est Christus, olim æmuli sanctæ Dei ecclesiæ, seruatorumque eius, sint persecuti. Vnde & ipsa per se veritas dicit: *Si patrem familias Beelzebub vocauerit, quanto magis domesticos eius?* Quæ iterum dicit: *Si de hoc mundo essetis, mundus, quod suum erat, diligeret. Sed quia de hoc mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus.* Hæc, fratres, cum & nos sciamus, & aliis nos sæpe dicamus, vosque ea perfecte scire non dubitemus, propter insidiatum vituperationes, aut accusationes, vel propter adulantium laudationes, nec ad dexteram, nec ad sinistram declinare debemus: sed inter verba laudantium siue vituperantium ad mentem semper recurrendum est. Et si in ea non inuenitur bonum, quod de nobis dicitur, magnam tristitiam generare debet. Et rursus, si in ea non inuenitur malum, quod de nobis homines loquuntur, in magnam debemus lætitiã proflire. Quid enim si omnes laudat, & conscientia nos accuset? aut si omnes accusent, & conscientia nos liberos demonstret? Habemus Paulum dicentem: *Gloria nostra hæc est testimonium conscientie nostræ.* Iob quoque dicit: *Ecce in cælis testis meus.* Si ergo est nobis testis in cælo, testis in corde, dimittamus stultos foris loqui quod volunt. Quid enim aliud detrahentes faciunt, nisi in puluerem sufflant, atque in oculos suos terram excitant, vt vnde plus detractionis perflant, inde magis nihil veritatis videant. Vocandi tamen sunt etiam ipsi, & tranquille admonendi, eisque satisfieri modis omnibus debet, scientes quod de Iudæis veritas ait: *Ne forte scandalizemus eos.* Si autem satisfieri sibi ex veritate noluerint, habes consolationem, quam in euangelio adspicias: quia cum Domino dictum fuisset: *Scis quia audito hoc verbo scandalizati sunt;* Respondit: *Sinite illos: cæci sunt, & duces cæcorum.* Beatus quoque Paulus apostolus admonet, dicens: *Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes.* Dicturus: *Cum omnibus hominibus pacem habentes:* quia hoc difficile esse perspexit; præmisit: *Si fieri potest.* Et subiunxit quod potest fieri, cum dicit: *Quod ex vobis est.* Quia si nos in mente caritatem erga odientes seruare cupimus, et si illi pacem nobiscum non habent, nos tamen cum illis sine dubio habemus. Quod ergo mandastis, vt scribe-

Ephes. 4.
& Ibid. 5. &
ad Coloss. 1.

Matth. 10.

Ioan. 15.

11. quæst. 4.
Inter ver-
ba.

2. Cor. 1.

Iob. 16.

Matth. 15.

Rom. 12.

ANNO
CHRISTI
432.

acceptis, omnes illos episcopos Syriae, quibus haecenus aduersus Cyrillum aliosque orthodoxos Ephesi congregatos comministris v-
fus erat, conuocauit, vt praevia consultatione, quid hac in re facto
opus esset, decernerent. Post aliquantulam deliberationem, ne
Ioannes ex mandato imperatoris ad dicendam causam Nicomediam
proficisci cogeretur, communi sententia placuit omnibus; Primo
damnationem haeresis Nestorianae vna cum suo auctore Nestorio, si-
cut Theodosius suis literis admonuerat faciendum, ratam esse ha-
bendam. Secundo iudicarunt communicationem cum Romano
pontifice, Cyrillo Alexandrino, omni que catholica ecclesia, a qua
haecenus schismate praecisi fuerant, esse redintegrandam. Quae cum
Aristolaus imperatoris legatus approbasset, nullum amplius de pro-
ficiscendo Nicomediam Ioanni negotium facessuit; vtpote qui
hac via concordiam inter dissidentes episcopos conciliandam fore
conspiceret. His de rebus ex Synodo ad Sixtum Romanum pontifi-
cem literas scripserunt. Cyrillo quidem eadem significarunt; sed
non prius epistolam suam de damnatione Nestorii & communica-
tione cum catholicis inita, per Paulum Emeseum legatum suum
exhiberi voluerunt, quam Cyrillus in suspicionem haereseos Apol-
linaristarum adductus, confessionem fidei suae edidisset, suaque ca-
pitula tamquam erronea condemnasset. Quod cum ille constanter
recusasset, vtpote qui nihil aliud de fide sentiret, quam quod ante-
cessor Athanasius tradidisset; quique suas epistolas, facta collatione
originalium, ab haereticis deprauatas esse ostendisset, Ioannis Antio-
cheni & collegarum eius literas publicauit. Recitatis vero eorum
libellis non aliter acquieuit Cyrillus, vt patet ex eius epistola 38. ad
Dynatum, quam Ioannes Antiochenus illi subscripsisset, sociique
eius episcopi Nestorii dogmata manifestius anathematizassent, con-
fessique essent illum se pro deposito habere, & ordinationi Maxi-
miani episcopi Constantinopolitani consensissent. Et quamquam
cunctationem Aristolaus moleste ferret, tamen conditionibus requi-
sitis obtemperatum fuit. Ioannes Antiochenus subscripsit, eiusque
collegae expresse Nestorii dogma anathematizarunt, Nestorii depo-
sitionem & Maximiani surrogationem approbarunt, ac tandem pe-
titam communionem impetrarunt. Ita arbitrio Cyrilli cuncta ad-
uersus Nestorium gesta feliciter transacta fuerunt. Haec ex epistola
Cyrilli 38. ad Dynatum, Baronius anno 432. num. 42. & sequenti-
bus vsque ad 69.

Acta Con-
cilii.

Cyrillus A-
pollinari-
starum ha-
ereseos infi-
mulatur.

Ioannes &
Cyrillus
concilian-
tur.

Ibidem.
Idem habetur supra in Dec. Fab. papæ.

dicimus: *Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Et multa sunt alia his similia. His ita de perpetractis, quia contra voluntatem omnium episcoporum, qui nobiscum erant, propter humilitatem sensus mei, nullo cogente iudicio, aut vim passus, sed sponte eligens, hæc, nec formam, vt iam dictum est, aliis tamen episcopis competens adhibenda est talibus medicina vulneribus, ne immatura curandi facilitas mortifera captis peste nihil possit, sed segnius tracta perniciēs, reatu non legitime curationis, inuoluat pariter fauciatos & medentes. Ob id ergo statuentes decernimus, vt hi qui non sunt bonæ conuersationis, &c. quæ ponuntur supra in epistola 3. Fabiani, a principio vsque ad finem. Data Kalendis Aprilis Valentiniano & Floriano viris clarissimis cōsulibus.

NOTA.

Nota consularis perstringitur censura.

^a *Epistola.*] Magna pars huius epistolæ, quam supra notauimus, recitata est hic verbo tenus ex epistola tertia Fabiani pontificis. Ad-dita ad finem epistolæ temporis & consulum nota, plane surreptitia est. Nam ex libro pontificali constat, Sixtum quinto Kalendas Aprilis vita defunctum esse. Valentinianum in consulatu Florentium collegam habuisse, emendatioribus consularibus fastis repugnat. Eadem igitur censura esto de additamento & nota consulari huius epistolæ. Hæc ex Baron. anno 433. num. 36.

CONCILIVM ANTIOCHENVM,
QVO IOANNES ANTIOCHENVS
NESTORIVM CONDEMNAVIT,
& cum Cyrillo pacem iniuit.

NOTA.

Locus & occasio Concilii.

^a *Concilium.*] Hic Conuentus episcoporum Syriæ celebratus est Antiochiæ hac occasione. Theodosius imperator, consilio Maximiani Constantinopolitani episcopi, decreuerat Cyrillum & Ioannem Antiochenum Nicomediam conuocari, atque vtrumque ibidem tamdiu detineri, donec inter se pacem & concordiam composuissent. Executio rei Aristolao viro integro & prudenti tribuno atque notario commissa est: adhibiti sunt pacis sequestres, Aca-cius Beroensis, & Simeon Stylites anachoreta sanctissimus. Imperator consilium per literas, quæ extant supra in Concilio Ephesino, parte 3. cap. 24. indicauit. Ioannes Antiochenus his omnibus

ANNO
CHRISTI
432.

Pacis sequestres qui.